



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 16. Petrus Romerus Divæ Barbaræ oppidi fundamenta jacid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

nuerant. Sed jam pace domi utcumque sancitâ, & aucto Sociorum numero, summo perê desiderabant trans Paraquarium facem Evangelicam inferre: multorum enim relatu cognoverant, eam terram, quæ inter Itatinos & Peruviam, ingenti centum & quinquaginta leucarum tractu in longum variâ latitudine extenditur, frequentissimam esse Barbarorum pagis, nondum Christianam legem professis: sperabantque, plura oppida in ea Americæ parte fundari posse, si se eò Societas intramitteret. Porro difficilis erat hæc Provincia, Ariolorum & Apostatarum face passim infesta; exigebatque hominem expertum æquè ac magnanimum. Quamobrem Franciscus Lupercius Provincialis, cum è præteritis facinoribus tanto oneri parem Petrum Romerum cognovisset, per litteras eum monet, ut quamprimum capesseret Itatinensem provinciam, & trans Paraquarium fluvium produceret imperii Christiani fines. Is ex Assumptionis urbe, in qua Collegium Vicariâ potestate regebat, abiens, superatis fœdissimis paludibus & ericetis, ubi provinciam suam tenuit, adhibitis in consilium Patribus, & Neophytorum primoribus, statim egit, num quid in præsentiarum obstarer, quin ultra Paraquarium fluvium Christianæ leges promulgarentur? Ex quo consilio sic discessum, ut omnes existimarent, rem tot annis & tantis votis expertam non ultra esse differendam. Quare Romerus, assumptis in socios Justo Vansurkio, diu Itatinensi missioni cum laude præfecto, & Matthæo Fernandio, Societatis candidato, necnon ex utroque Neophytorum nostrorum oppido fidelissimis capitibus, anno millesimo sexcentesimo quadagesimo-quinto se dat in viam, transmissoque per Pataguatum, ferocissimorum hominum, fines Paraquario, duodevigesimo ab discessu die primos Barbarorum pagos ingressus, reperit plerosque Societatis famâ præoccupatos, ab Christiana lege non admodum abhorreere: volebatque abundantioris messis desiderio ultra pergere; sed tum ab Sociis, tum ab incolis absteritus est, affirmantibus optima principia corruptum iri, si se præcipitaret.

OB id Romerus, ampliori spe dilatâ, in primis pagis hæretis, apud Curupaum, magni nominis Casiquium, sedem fixit: quod cum convenissent è propinquis locis multi mortales, futuri oppidi aream designat, adiculam Divæ Barbaræ, à Francisco Lupercio Provinciali in patronam novæ provinciæ designatæ, dedicat, erectâque solemnî ritu Cruce, nostræ Religionis initia apud frequentes Barbaros explicat. Qui quia ostenderent, superstitione relicta, Patribus instruendos se velle tradere, omni ope apud Majores suos contendendum putavit, ne tantæ rei promovendæ auxilia opportuna deessent. Quapropter ad Franciscum Lupercium Provinciale litteras dat, postulans, ut quotquot posset Sacerdotes, periculorum contemptores, laborum amatores; gloriæ Divinæ amplificandæ cupidos, animarum Christo lucrandarum avidos, suum in subsidium quamprimum mitteret, non defuturam magnis animis materiam: sperare enim se totam eam regionem, quæ inter Tucumaniam, Peruviam, & Paraquariam, immenso prope intervallo concluditur, devictis ferocissimis nationibus, pulso dæmone, Christo posse subjugari. His peractis, comites Neophytos omnes, sex solummodò apud se retentis, ad vetera oppida remittit: Justum Vansurkium abs se cum mandatis amandat, ut ab Laureano Sobrino, Collegii Assumptionis Rectore; ducentis leucis distante, instrumenta ad fundandum oppidum idonea instanter peteret. Interim verò dum subsidia præstolatur, negotium suum apud Superos urgens, continuis precibus orabat, ne stygiis artibus tantæ spes corrumperentur. Si ab oratione discederet, in id maxime intendebat, ut vicini, remotique populi, ad sequendas Christi partes adjicerent animum.

FORTE sub id tempus, Martio vel Aprili mense, eò loci aderat cum suo nepote ex remotis locis commercii ergò advena Ethnicus, quem Romerus disertè de mysteriis nostris edoctum, liberaliterque donatum, multis verbis rogavit, ut Christi partibus populares suos conciliare veller: si id faceret, summam gratiam apud se initurum. Guiraqueraius (id advenæ nomen erat) roganti in speciem assentiens, summâ dissimulatione, ita ab Romero discessit, ut suos ad

novum

Paraquariû
facem Evangelicam in-
fert.

1645.

Terra itiani
Paraqua-
rium.

Petrus Ro-
merus expedi-
tioni præ-
ponitur.

Ab Indiis be-
nevole reci-
piunt.

CAPUT
XVI
Petrus Ro-
merus Divæ
Barbaræ op-
pidi funda-
menta jacit.

Subsidiarios
petit.

Vansurkium
in Paraqua-
riam amanda-
t.

CAPUT
XVII
Barbari in
necem Petri
Romeri &
Sociorum
conjurant.
Guiraque-
raius proditor.